

РЕШЕНИЕ

№ 4632

гр. София, 17.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 30.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5107** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на политическа партия „Атака“ срещу Решение № ППН-01-1793/11.05.2020г. на Комисията за защита на личните данни, с което се обявява жалба от М. В. Ц. за основателна по отношение на жалбоподателя, и му се налага имуществена санкция в размер на 10000 лв. за нарушение на чл.6, §1 от Регламент 2016/679. В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – решението е подписано с ОМ от едни от членовете на комисията по отношение на размера на санкцията. Същата е определена в противоречие с действащата редакция на чл. 42, ал.1 от ЗЗЛД, който не предвижда минимум от 10000лв. Освен това не е взета предвид тежестта на нарушението, а санкцията е определена формално без мотиви за определяне на размера ѝ. Твърди се още, че процесното решение е незаконосъобразно поради липса на мотиви защо не се прилага чл. 58 от Регламент 2016/679 и как е преценено, че точно санкцията е най-подходящата мярка. Комисията неправилно се е позовала на едно и също обстоятелство при определяне както какъв вид мярка да предприеме, така и в какъв размер да бъде санкцията. Не са взети предвид смекчаващите обстоятелства – касае за едно нарушение, свързано с данни на едно лице, не са настъпили вреди, нарушението бързо е отстранено, случило се по невнимание на служител на администратора без целенасоченост. Посочените предишни решения на КЗЛД за нарушения на ЗЗЛД не са свързани с процесното. Освен това не е спазен срока за произнасяне на КЗЛД, не е изяснена фактическата

обстановка – дата на извършване и кое конкретно действие представлява нарушение, решението е необосновано. Като нарушение на материалния закон се сочи липсата на нарушение на регламент 2016/679, тъй като като участник в избори партията има задължение по чл. 124, ал.4 от ИК да обработва личните данни на лицата, които са упълномощени да я представляват в изборния ден. Поради това е налице хипотезата на чл.6, §1, б. „в“ от Регламента. Иска се отмяна на процесното решение и алтернативно – намаляване на наложената санкция. Претендират се разноски. Подробни съображения се излагат в писмена защита по съществуващото на спора.

Отвeтникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител и в представено писмено становище от 28.07.2020г., оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Заинтересованата страна М. В. Ц., редовно призована, не се явява и не изразява становище по жалбата.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, Административен съд София – град, приема за установено от фактическа страна следното:

Заинтересованата страна М. В. Ц. е сезирала КЗЛД с жалба от 25.11.2019г., в която твърди, че без нейно съгласие е включена в списъка на упълномощените представители на партия „Атака“ под № 55, и личните ѝ данни са употребени неправомерно при провеждане на местни избори 2019г. Към жалбата е приложена преписка вх. № 4093/2019г. по описа на РП – Я., която е приключила с отказ да се образува наказателно производство. Приложено е писмо от ОИК Я., в което се посочва, че личните данни на жалбоподателката, фигуриращи в списък на упълномощените представители на ПП Атака, са предоставени в ОИК Я. на 24.10.2019г. от К. П.. Списъкът е публикуван на интернет страницата на ОИК Я. при спазване на изискванията за защита на личните данни. С решение от заседание на ОИК от 02.11.2019г. жалбоподателката е била заличена от публичния регистър на ОИК Я. списък на упълномощените представители на ПП Атака. Приложен е самият списък, от който е видно, че жалбоподателката е под № 55 в списъка, където фигурира с име и ЕГН, както и номер на пълномощно. Снети са обяснения от К. П., която посочва, че е изготвила списъка, но няма информация как са подбрани хората, които да се включат в него. Снето е обяснение от С. С., който е подал жалбоподателката за включване в списъка, защото заедно са участвали на Евроизборите като представители на ПП „демократична България“, а в случая тази партия не е била регистрирана. Поради това неволно е допусната грешка при използване на данните от предишните избори.

С решение по протокол № 4 от 29.01.2020г. на КЗЛД жалбата е приета за допустима и е насрочена за разглеждане. Уведомени са страните като има дадени възможност да представят доказателства. ПП „Атака“ е представила актуална Инструкция за обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване, подписана от председателя на партията. Освен това е приложена и Политика за поверителност на данните за служители на ПП „Атака“ и План за действие при нарушение на сигурността на личните данни.

На проведено на 11.03.2020г. заседание на КЗЛД жалбата е разгледана по същество, за което е съставен протокол № 10. В протокола е обективизирано становището на

адвоката на ПП „Атака“, че действително липсва писмено съгласие на жалбоподателката да бъде включена в списъка на упълномощените представители. След направеното обсъждане от членовете на комисията, същата е взела решение с 4 гласа "за" да се уважи жалбата и с 3 гласа „за“ и един против да бъде наложена санкция на ПП „Атака“ в размер на 10000лв.

Въз основа на горното е издадено оспореното решение на Комисията за защита на личните данни. В него е прието, че ПП „Атака“ е администратор на лични данни, които обработва с цел регистрация и участие в избори на съответния субект. В случая партията е регистрирана за участие в местните избори през 2019г., за което е представила в ОИК Я. списък на упълномощени представители, в който фигурира под № 55 М. Ц.. Обработването на личните ѝ данни се изразява в предоставянето им на ОИК Я.. Прието за безспорно е, че това е станало без съгласието на лицето. Не е установено наличие и на другите основания по чл.б, §1 от Регламент 2016/679 за обработка на тези данни. Комисията е счела, че характерът на нарушението, тежестта му и обстоятелствата, при които е извършено правят неприложими и нецелесъобразни корективните мерки по чл. 58, §2, б. „а“ – „з“ и „й“, поради което следва да се наложи имуществена санкция за извършването му. Тази мярка е избрана и защото има ефективен, възпиращ характер и е пропорционална защита на законовия обществен интерес. Като смекчаващо обстоятелство е отчетено, че са нарушени правата на едно лице и че администратора е въвел правила за обработване на личните данни и защитата им от незаконни форми на обработване, а като утежняващо – че нарушението е станало известно след като потърпевшия е сезирал КЗЛД и е преустановено след като е сезирал и ОИК Я.; обработени са лични данни за ЕГН, личните данни засягат политическа обвързаност; нарушението не е първо, като ПП „Атака“ е санкционирана за идентично нарушение с влязло в сила решение № Ж-792/2016г. и решение № Р-755 от 02.09.2015г., както и решение № ППН-01-433 от 14.04.2020г. и решение № ППН-01-461 от 14.04.2019г. Поради това е определен размер на санкцията от 10000лв., който е под средния минимум на санкцията, предвиден в регламента за това нарушение. Един от членовете на комисията е подписал решението с ОМ относно размера на санкцията, който счита за прекомерно висок.

Процесното решение е съобщено на жалбоподателя на 14.05.2020, а жалбата срещу него е подадена на 01.06.2020г., т.е. в срок съгласно §13 от ПЗР към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето, (ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.). Същата е допустима като подадена от лице, адресат на акта, който го засяга пряко и негативно. Разгледана по същество, жалбата се явява частично основателна по следващите съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК следва да бъде проверена законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

В тази връзка настоящият съдебен състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД. По силата на тази разпоредба комисията е оправомощена да разглежда жалби, свързани с нарушаване на правата на лицата по Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно дадените от закона в този случай правомощия, КЗЛД се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал.

1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Разпоредбата не предвижда срок за произнасяне на комисията, а само срок за информиране на жалбоподателя за напредъка по жалбата. Поради това са неоснователни твърденията на жалбоподателя, че Комисията се е произнесла след срока. Още повече, че дори и срокът по чл. 38, ал.2 от ЗЗЛД да се приеме за срок за произнасяне по жалбата, същият има инструктивен характер и нарушаването му не представлява нарушение на административно-производствените правила.

Доколкото именно жалбоподателят е внесъл в ЦИК списък с упълномощените представители на партията, които са упълномощени да я представляват в изборния ден, съдът приема, че ПП "Атака" като администратор на лични данни е адресат на задълженията, уредени в Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД. Този извод се потвърждава и от чл. 124, ал.4 от ИК, според който списъкът се подписва и предава до изборния ден на районните, съответно общинските избирателни комисии в съответния изборен район от представляващия партията или представляващите коалицията или от изрично упълномощени от тях лица. Районните, съответно общинските избирателни комисии публикуват списъка на интернет страницата си при спазване изискванията за защита на личните данни. Списъкът съдържа имената, единния граждански номер и номер и дата на пълномощното на лицето. Посоченото използване на личните данни на представителите, включени в този списък с цел възползване от правото на присъствие в избирателна секция в изборния ден представлява обработване на лични данни по смисъла на чл.4, §2 от Регламент 2016/679. Ясно е посочено действието, което съставлява обработването - събиране, записване, организиране в списък и разкриване чрез предаване на ОИК Я.. Очевидно нарушението е довършено с предоставянето на списъка на 24.10.2019г., което е посочено и в оспореното решение.

Не могат да се споделят доводите на жалбоподателя, че обработването на личните данни е станало на законово основание. Не се спори по делото, че лицето не е дало съгласие за това, поради което не е налице хипотезата на чл.6, §1, б. „а“ от Регламент 2016/679. Не е налице обаче и основанието по б. „е“, на което се позовава жалбоподателя. Обработването не е било необходимо за спазването на чл. 124, ал.4 от ИК, защото тази норма създава задължение за участника в изборите, който иска да има представители в секциите в изборния ден, да подаде списък с техните данни. Това не означава, че в списъка може да се включи всеки, а само този, който действително е изявил желание да присъства като представител на тази именно партия. Отникъде не следва задължение в списъка да се включи именно М. Ц., дори същата да е изявила желание да бъде включена в него. Това е така, защото самата партия преценява кои от изявилите желание да включи, и кои – не. Поради това не е налице посочено основание за обработване на личните данни на Ц.. Другите основания в чл.6, §1 от регламента не се разглеждат от съда, доколкото нито страните твърдят, нито прилагат доказателства за наличието им. Следователно правилно КЗЛД е приела за основателна жалба от М. В. Ц. по отношение на жалбоподателя.

С обжалваното решение на жалбоподателя е наложена имуществена санкция за констатирано нарушение на чл. 6, §1 от регламента. Съгласно чл. 58, §2 от регламента Комисията има корективни правомощия, които се налагат при вероятност от извършване на нарушение или при вече извършено такова. В случая са относими тези по б. „б“ и „и“ от разпоредбата. Преценката коя мярка да се приложи е въпрос по целесъобразност, като прилагането на б. „и“ е мотивирано с ефективност и

дисциплиниращ ефект. Относно размера на наказанието, не отговаря на истината твърдението, че не е съобразена тежестта на нарушението. Напротив, в решението са посочени смекчаващите и утежняващите обстоятелства, което доказва, че санкцията е индивидуализирана. Въпросът е дали това е станало правилно в съответствие с чл. 83, §2 от Регламента. За определяне на размера на санкцията следва да се съобрази естеството, тежестта и продължителността на нарушението – около 10 дни, обхватът и целта на съответното обработване – данни за ЕГН и връзка с политическа обвързаност; броят на засегнатите субекти - един и липсата на данни за причинени вреди; извършване на нарушението по небрежност на служител на партията; липсата на действия, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от обработването на данните; приетите от администратора технически и организационни мерки за защита на личните данни; наличие на свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни, установени с решение № Ж-792/2016г. на КЗЛД, влязло в сила на 27.06.2019г.; Решение № ППН-01-433/2019г., съобщено на ПП „Атака“ на 21.04.2020г. без данни да е обжалвано; Решение № ППН—01-461/2019г. от 14.04.2020г., съобщено на ПП „Атака“ на 21.04.2020г. без данни да е обжалвано; начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, без администраторът да го е уведомил за нарушението. При тези обстоятелства комисията е приела, че след като наложените до момента санкции на жалбоподателя за сходни нарушения в размер на 10000лв. по първото решение и 2000лв. по следващите две не са оказали необходимия възпиращ ефект, то следва да наложи отново санкция с висок размер от 10 000лв. Съдът намира, че размерът на същата не е определен правилно. Административният орган е отдал най-голяма тежест при преценката на предишни подобни нарушения. Регламентът обаче изисква тези нарушения да са свързани, т.е. да се намират във връзка с процесното. Такава връзка в случая не се установява, като предишните нарушения касаят други избори. Освен това едното от тях е при действието на предишната разпоредба на чл. 42, ал.1 от ЗЗЛД, когато минималният размер на санкцията беше 10000лв. Сега такъв минимум няма, като комисията вече е приложила санкции от по 2000лв. Фактът, че решенията, с които са наложени, не са оспорени, предполага че жалбоподателят приема безкритично констатациите за незаконосъобразните си действия и наложената му глоба не е проблематично да бъде платена. Поради това действително размерът на санкцията за процесното нарушение следва да бъде завишен, за да има дисциплиниращ и възпиращ ефект за в бъдеще, и за да накара жалбоподателят да упражнява ефективен контрол при обработване на лични данни под действителен страх от сериозно наказание. Същевременно не е необходимо да бъде прекалено висок, за да не постави в затруднение поемането на разходите на партията и необходимостта да финансира участието си в различните видове избори. Затова съдът намира за достатъчна санкция от 8000лв.

Предвид изложеното процесното решение следва да бъде изменено като се определи по-нисък размер на наложената имуществена санкция. В останалата част същото следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и предвид заявените в жалбата претенции за присъждане на разноски, на основание чл. 143 АПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за държавна такса в размер на 10лв. пропорционално на уважената част от жалбата. В полза на ответника се

дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева пропорционално на отхвърлената част от жалбата.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Решение № ППН-01-1793/11.05.2020г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА относно наложената имуществена санкция на политическа партия „Атака“ в размер на 10000 лева на основание чл.83, §5, б. „а“ от Регламент ЕС 2016/679 за нарушение на чл. 6, §1 от същия регламент, като намалява размера ѝ на 8000 (осем хиляди) лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на политическа партия „Атака“ срещу Решение № № ППН-01-1793/11.05.2020г. на Комисията за защита на личните данни в останалата ѝ част като неоснователна.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на Политическа партия „Атака“ съдебни разноски в размер на 8 лв.

ОСЪЖДА Политическа партия „Атака“ да заплати на Комисията за защита на личните данни съдебни разноски в размер на 160 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: